

Çiçek Bayrak Ve Çocuk

— s.-edip-yoru · 06 Mart 2009

Çiçek güzelliğın, bayrak milliliğın,
Çocuk simgesi, masumiyetin..

Dalında güzel olan çiçek; tabiatın insanlara sunduğuş katıksız sevgi olmuş.

İnsanla dost olmanın abideleşmesi dönemecinde ise aracı olmuş.

Böylece; bilinmeyen evvelden bugüne, tahmin edilemeyecek bir geleceğuş sevgi mesajı terennüm edilip durulur olmuş, çiçeklerin dilinden... Ve denir ki; insanlar, bu hoş jest karşısında tabiatla olan kavgalarını unutmuşlar, yumuşatmışlar, çiçekle bütünleşerek dost olmuşlar. Saksılarda taşımışlar çiçekleri, evlerinin mahrem ve baş köşelerine..

Zevkin, inceliğın, asriliğın saf tezahürü olmuş çiçek. Gönül köprülerinin ritimli/ritimsiz, gel-gitlerini çiçek dekorlamış.

Göklerin al ve beyaz süsü: Bayrak, bayrağımız... Allığı, kanımız; aklığuş, sütümüz.

Fanilerin ulaşabileceğuş doruk ölümdeki yiğidin, yani şehidin son örtüsü.. Yiğitleri doğuran anaların gelinliğı.. Çift renkli çiçekler gibi:

"Kız kardeşimin gelinliğı, şehidimin son örtüsü,

Işık ışık, dalga dalga bayrağım,.."

Milliliğın sembolü, bağımsızlığın teminatı.. Al renkli hakikat.

"Kopardılar ayı gökten,

Bir ipek dala astılar"

Sonra sonra,

"Yurt, dediler gölgesine,

Ayaklarını bastılar." Öylesine öncelikli, öylesine yücelikli...

Bayraktaki hilal; ayın en güzel görünüşüş ve zamanda aydınlığın sembolü. Bir yerlerden bir şeylerden aldığı ışığı, bir yerlere yansıtmanın bahtiyarlığında cömertliğın çehresi al bayrak. Asırlarca ibadetgâhların sonsuzluğuş kucaklama iddialarındaki minarelerinin şahadetleri arasındaki kubbelerini süslemiş bayrağın hilali... Ve bir tarih, cetler yaşamışlığının aziz hatırası olmuş. Kubbede Türk tarihinin çınlayan sesi.. Gök kubbenin tuvallere sığmayan maviliğuşine konan Türk busesi...

Ve çocuk... Masumluğın, zafiyetsiz safiyetin bin bir şualı civıltısı.. Dini motif gördükte huşulanan, hissi motifte hüzünlenen, hareketli müzikte neşelenen su berraklığında minicik insan.. İnsan maketi.

"Çocuktan al haberi"nin orjinalliğı.. İçinden geldiğuş gibi koşan, yapmacıksız coşan, katıksız sözü-özübirlik.

Ne derler, nasıl görürler?... zincirlerinden azade, yapmacıksız bir sevimlilik..

Birbirleriyle ahenk çizgisinde bütünleşen üç varlık: Çiçek, bayrak ve çocuk...

Çiçek, doğanın gönül incisi; bayrak, yurdun gönül incisi; çocuk, gönlün gönül incisi... Hepsi de incilerin birincisi. Hoş gönüllü, hoş özlü, hoş yüzlü, hoş sözlü insanlarda olması gerekenleri olanca orijinalliyiyle temsilleyenlerden üç varlık..

Her çocuk çiçek; aynı zamanda bayrak! Orijin çocuk; yani, olanca saflığıyla, haysiyetiyle insan!

İnsana mutluluk muştularıyla yola çıkanlar, çocuk masumiyetini hedef göstermiş. Dünya çapında liderlik tahtına oturanlar da bidayette çocuk saflığına imrenmişler ve keskin nefeslerine katkı etmişler bu özlemi. Bu fısıltı, geniş yankılarla çiçek dekorluğunda taç olmuş fanilik devranında. Ve çocuk masumiyetinin dembedemliği sonsuzluk kervanının ruhu olmuş.

Gözlerden kaçmış, ancak gözlere âlem olması gereken bu detay;
"Çocukken gün battı mı, bir köşede ağlardım;
Nihayet döne döne aynı noktaya vardım." Şiirliğinde edebi olarak dillendirilir.

Çocuk masumiyeti; çiçek güzelliğiyle bezenip, bayrak milliliğiyle abideleşerek ebediyet yolculuğuna hazırlanır.

S. Edip Yörükoğlu